

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/195/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210750
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612210750.3

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu nemajetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27. 09. 2012 si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 6.213,54 eur z titulu majetkovej škody a sumy 1.242,71 eur z titulu nemajetkovej ujmy, pričom v odôvodnení svojho návrhu uviedol, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 500400050 dlžníkom J. O., exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. EX 1197/2011. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel obsiahnutých v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom), rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21. 06. 2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 152 dní). V danom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne: Poškodenému vznikla majetková škoda v celkovej výške 6.213,54 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1.242,71 eur sa domáhajú, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a

práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postupom exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Ďalej navrhovateľ poukázal aj na ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy, a to neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou aj jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci sumu 1.242,71 eur t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Navrhovateľ ďalej poukázal, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania žaloby však odporca na žiadosť pozitívne nereagoval. Veci bola pridelená sp.zn. 4C/195/2012.

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27. 09. 2012 si navrhovateľ z rovnakých skutkových dôvodov uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 1.637,52 eur z titulu majetkovej škody a sumy 327,50 eur z titulu nemajetkovej ujmy, pričom v odôvodnení svojho návrhu uviedol, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávkou, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 202900064 dlžníkom T. Y., exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. EX 11860/2011. Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 04. 01. 2012, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 182 dní). Veci bola pridelená sp.zn. 4C/189/2012.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 4C/189/2012-21 zo dňa 27. 02. 2013 spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 4C/189/2012 a 4C/195/2012, s tým, že konanie sa bude viesť pod sp.zn. 4C/195/2012.

Odporca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 08. 03. 2013 žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť, a to z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Poukázal na nedostatky podaného návrhu, ktoré spôsobujú zmatečnosť podania, keď navrhovateľ uviedol časť dôkazov, avšak v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Taktiež z podania navrhovateľa nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Pokiaľ ide o uvádzané priesťahy v konaní, navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu, neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné priesťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, t.z. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Judikatúra Ústavného súdu SR konkrétne nález z 03. 05. 2011 č.k.III. ÚS 69/2011-25 poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). V ďalšom poukázal odporca na skutočnosť, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať priesťahy v konaní súdu, túto

právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola doručená odporcovi 23. 04. 2012, vzhľadom k tomu, že už dňa 27. 09. 2012 bola okresnému súdu doručená žaloba, je zrejmé, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo navrhovateľovi po doručení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody výzvy na doplnenie žiadosti, napriek navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. ustanovujú všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, a to nezákonné rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K samotnému nesprávnemu úradnému postupu odporca uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípade existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalifikovanému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. V zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2011, 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01. 06. 2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Odporca je toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu tak, ako si uplatnil v tomto konaní, pretože navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. V majetkovoprávnych vzťahoch fyzických a právnických osôb štát nemôže byť univerzálnym ani singulárnym sukcesorom preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky týchto osôb, pokiaľ je možné uspokojenie týchto záväzkov dosiahnuť iným spôsobom. Odporca nemá za preukázaný ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 4C/195/2012-59 zo dňa 15. 05. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline 6Co/290/2013-80 zo dňa 31. 07. 2013 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania, keď odporca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Súd konal a rozhodol napriek žiadosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním, keď podľa názoru súdu kolízia pojednávania právneho zástupcu navrhovateľa s iným pojednávaním nie je dôvodom pre odročenie pojednávania, ktorý má na mysli ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Súd pritom prihliadol na zásadu hospodárnosti konania a právo účastníka na prejednanie veci bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s úradnými záznamami na č.l. 91-92 spisu, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Z úradného záznamu na č.l. 91 spisu mal súd za preukázané, že vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 7Er/1356/2011, EX 11860/2011 bola dňa 25. 08. 2011 tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 62 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti povinnému T. Y.. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 7Er/1356/2011 zo dňa 07. 12. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30. 12. 2011. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 7Er/1356/2011 zo dňa 18. 01. 2012 exekučné konanie zatavil, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10. 02. 2012.

Z úradného záznamu na č.l. 92 spisu mal súd za preukázané, že na tunajšom súde pod 6Er/128/2011, EX 1197/2011 bola žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o, Bratislava, proti povinnému J. O. doručená dňa 09. 02. 2011. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením 6Er/128/2011 zo dňa 24. 05. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 08. 07. 2011. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením 6Er/128/2011 zo dňa 30. 08. 2011 exekučné konanie zastavil, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. 10. 2011.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a)

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1, 2 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 6.213,54 eur + 1.637,52 eur t.j. vo výške istiny a príslušenstva pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 1.242,71 eur + 327,50 eur vo výške 20 % istiny pohľadávky a jej príslušenstva a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21. 06. 2011, resp. 04. 01. 2012, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti udelenia

poverenia. Vyššie citované ustanovenie zákona nedefinuje pojem nesprávneho úradného postupu, nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok účinný od 01. 06. 2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Až znenie Exekučného poriadku ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) novelizované zákonom č. 102/2011 Z.z. s účinnosťou od 01. 06. 2011 stanovuje, že exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci vedenej na tunajšom súde pod 6Er/128/2011, EX 1197/2011 bola podaná dňa 09. 02. 2011, z dikcie citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku potom vyplýva, že po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu súd do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora vykonaním exekúcie. Tunajší súd žiadosť o vykonanie exekúcie zamietol uznesením dňa 24. 05. 2011. V predmetnej exekučnej veci vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 11860/11, 7Er1356/11 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 01. 06. 2011, konkrétne dňa 25. 08. 2011 z dikcie citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom po 01. 06. 2011 vyplýva, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia exekútorovi, aby vykonal exekúciu nemusí byť dodržaná, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 1 písm. c) a d) Exekučného poriadku t.j. notárska zápisnica, resp. vykonateľné rozhodnutie rozhodcovskej komisie, rozhodcovského súdu a zmierni nimi schválenému. Tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol uznesením zo 07. 12. 2011. Súd je totiž povinný objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, teda v prípadoch, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Rozsudok súdneho dvora EÚ (Asturcom C40/08) nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. V exekučnom konaní je súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ustanovení § 45 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Mcd/11/2010). Už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je exekučný súd konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/105/2011).

Na základe uvedeného súd má za to, že exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne, bez zbytočných prieťahov, pričom s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 16/2002 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu

zákonnosti vedenej exekúcie nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Vzhľadom k tomu, že súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Obč.súd.por. tak, že odporcovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov nepriznal, keďže tento si náhradu trov konania uplatnil, avšak nevyčísľil ich do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia a iné trovy konania mu zo spisu nevyplývajú. V takom prípade súd nie je podľa § 151 ods. 2 O.s.p. viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.